

Uutisia Ruotsista

Ruotsi on sitten hyödyllinen maa. Ilman sitä meillä täällä Pohjanlahden tällä puolella olisi tylsää ja ikävää.

Pari tuoretta uutista naapurista on ilahduttanut mieltä viime päivinäkin. Ensin kerrottiin, että Ruotsin urhea sotaväki on päätenyt nerokkaaseen ratkaisuun ilmavoimiensa kanssa. Sinnekin hankitaan hävittäjälentokoneita, mutta kustannusten säästämiseksi niillä ei lennetä - ei ainakaan rauhan aikana, ja milloinkas se Ruotsi viimeksi olikaan sodassa?

Malli on tuttu monesta kotitaloudesta, sillä kelläpä meillä ei olisi kaapissa leipäkoneita tai pöytähopeita, joita ei raskita koskaan käyttää.

Myös Suomen valtio voisi ottaa oppia rauhantahtoisesta säästämisestä. Uudet Hornetit voidaan parkkeerata vaikkapa Helsinki-Vantaan lentokentälle ja kenties päästää yleisökin niitä katsomaan. Jos määrätään kohtuullinen pääsymaksu, kalliista hävittäjistä tuleekin yhtäkkiä tuottava sijoitus. Lentäjien pako ilmavoimista Finnairille ei enää haittaa, kun heitä ei ilmavoimissa tarvitakaan.

Horneteille ei pidä missään nimessä rakentaa minkäänlaista sateensuojaa, sillä ulkoilmassa ne ruostuvat jotakuinkin samaa tahtia kuin kuluisivat ahkerassa käytössä. Näin pääsemme hankkimaan uusia moderneja hävittäjiä muutaman vuoden kuluttua, kun entiset ovat ruostuneet puhki. Myöskään Valtionrautateiden Pendolinoihin tulee tuskin enää mitään vikaa, jos ne hitsataan kiskoihin kiinni Helsingin ratapihalle.

Toinen kiintoisa ruotsalaisuutinen on se, että tietosuojalaki kieltää kirjoittamasta kenenkään nimeä internetiin kysymättä lupaa nimen haltijalta itseltään. Tämäkin on hyvin edistyksellinen päätös, sillä juuri sitä vartenhan internet on perustettu, ettei sinne kirjoiteta kenenkään nimeä.

Lain valvonta helpottaa työttömyyttä olennaisesti, sillä internet-sivuja lienee arviolta parikymmentä miljoonaa. Jos yksi nimipoliisi ehtii tarkistaa yhden nettisivun minuutissa eli noin 100 000 sivua vuodessa virka-aikanaan, tarvitaan 2000 täysipäiväistä viranomaista valvomaan lain toteutumista - tai enemmänkin, mikäli sivuja tulee entiseen tahtiin lisää tai niiden tarkistustahtia tihennetään.

Kun näin hyvään alkuun on päästy, johdonmukaisuuden nimissä lakia täytynee soveltaa muuallekin. Miksi esimerkiksi kuka tahansa voi kirjoittaa kirjeeseen tai postikorttiin kenen tahansa nimen ja jopa osoitteen, kysymättä vastaanottajalta lupaa? Tai minkä lain nojalla sanomalehdissä julkaistaan pitkiäkin nimilistoja, esimerkiksi urheilukilpailujen tuloksia, vaikkei takuulla ole kysytty lupaa edes voittajilta, saati kuudeksanneksitoista sijoittuneilta?

Tällaiset tietosuojan loukkaukset on äkkiä saatava kuriin, ja epäilemättä ne saadaankin, ensin Ruotsissa, sitten meillä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)